

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Filium viduæ suscitāt. 36

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Usu vocis concessio frustra jam silentium impetra

Qui vel ubi laudari se prohibet,
Obedientiam Plebs hilarata detrectat;

Dei vota metitur ex suis,

Honesta petire credens facinora, cum tacentur,

Pace tamen tantæ modestiæ,

Æquissima fuit admiratio potestatis,

Quæ singularis in illo

Quacunque excipi acclamatione non debuit,

Discipulis, quia solum Magistri nomen

Tota curationem ars fuit,

Cum illud frustra surdis occinerent,

Surdis beneficos esse non licuit.

Quod suorum tamen detraheretur potentia

Detractum reputans suæ,

Adducentem ad se filium non curatum ab iis,

Præter morem sapientiæ suæ subitatus excepit

Morbos cavete, mortales,

Quorum tam rara, quam difficilis curatio est,

Amica Dæmoni Statio Auris, & lingua;

Has si cessentis,

Ad eum expellendum jam non verba sufficiant

Ipsis Dei manibus opus est.

*Quanto plus præci-
piebat, tanto magis
plus predicabant, &
eo amplius admira-
bantur.*

*Dixi discipulis tuis
ut egerent illum,
& non potuerunt.
In solo enim Iesu na-
mine morbos cura-
bant Apostoli.*

*Reganti enim re-
spondit, o generatio
incredula quamdiu
apud vos ero?*

*Alia ægritudines
sola voce curata à
Christo, hæc manibus
ejus indiguit, misit
enim digitos in
aures, &c.*

*Ait Evangelista,
quod totus populus
suspensus erat au-
diens illum.
Alludit ad Hercu-
lem Gallicanum,
cujus fabula no-
tissima.*

*Tres persone in Chri-
sto erant per conco-
mitantiam.*

ELOGIUM XXXVI. FILIIUM VIDUÆ SUSCITAT.

Luc. 7.

Ligasti verbis tuis Populos

Hercules Palæstinus,

Catenati per aures post te trahuntur,

Theatrum circumductile factus es mundo;

Deserere te nesciunt avidi spectatores,

Quibus idemtidem aperis,

In novo miraculo novam scenam,

Orchestra Divinitatis ut es,

In qua sub persona triplici

Idem semper se Deus actor exercet,

Vel cum tetrueris homines, adhuc trahes.

Quam

Quamdiu tantus Roscius egeris,
 Concionem, quam fatigare non potes
 Fugare ne spera.
 Mortuis ipsis excitasti desiderium tui;
 Qui venire ad te minus possunt, feruntur.
 Occurrit tibi extra Naim viduæ filius,
 Et hac officii specie
 Quæsiturus meritum vitæ
 Facundus in suorum lacrymis, mutus in suis,
 Rogat sibi feretrum in cunas converti.
 Facit illico de novo spectatore spectaculum.
 Quod in te incidit, fortunam vis esse, non casum.
 Et quia finis omnium es,
 Te invento quietem imperas
 Mariæ similitudinem revereris in vidua,
 In unigenito tuam.
 Orta miseratio ex prænotione affinis miseræ;
 Qualiter & tu flendus quandoque fores vidisti;
 Et quia nullum undequaque miserum vis,
 Solatium quod erat unicum, illico reddidisti.
 Prohibes lacrymas, & facilis obedientia est,
 Quando earum removes causam.
 Sola hæc tua est vera forma solatii;
 Cæteri fluxum doloris impediunt,
 At fontes non siccant.
 Mortem suo dejecturus è Curru
 Applicas loculo manum.
 Stillant tibi digiti vitam,
 Et attollente te vocem, attollit mortuus caput.
 Ingens eruditio experientia mortis.
 Sedet adolescens jam Magister idoneus,
 Artis mundo tam necessariæ quam non gratæ,
 Et quam per aures biberat vitam
 Cæteris per verba propinat.
 Orationis argumentum
 Timorem in audientibus excitat,
 Ipsa vero oratio admirationem.
 Utroque tamen Deus laudatur effectu,
 Cum ex uno quidem constet quod possit dare.
 Ex altero quid eripere,

D 4

Oblita

*Cælestis Roscius
 Christus in actio-
 nibus maxime ex-
 cellens.*

*Extra portam enim
 occurrere solemus iis,
 quorum maximo de-
 sideramus adven-
 tum.*

*Et ecce defunctus ef-
 ferebatur filius uni-
 cus matris suæ, &
 hæc vidua erat.*

*Et steterunt, qui por-
 tabant loculum.*

*Obtento fine, cessat
 actio, finis autem &
 initium omnium
 Christus.*

*Erat & ipse filius
 unicus matris suæ non
 habentis virum.*

*Causa fletus mors
 filii, quæ removetur
 restituta vita.
 Unde dicebat Iob,
 Vani consolatores
 omnes vos estis.*

*Hæc enim myrrha
 prima quam distil-
 lare dicitur manus
 sponsi in Canticu.*

*Et resedit qui erat
 mortuus, & capit
 loqui: Quid autem
 loquutus sit, tacetur:
 subdit tamen: accepit
 omnes timor, &
 magnificabant
 Deum, &c.*

*Quia Propheta ma-
 gnus surrexit, & quia
 Deus visum
 plebem suam.*

*Novus enim Pater
dedit illum matri
sua.*

*Vim facit in illo
verbo, & dedit
illum.*

*Dicit enim, noli flere,
& illico amovet fle-
rus causam.*

Oblita se Viduam est,
Quæ filio suo videt superfuisse te Patrem;
Cœpit illum tibi secundo debere,
Quem à te bis acceperat.
Quamquam olim illum commodaveras,
Nunc dedisti,
Exigere potes, mi JESU.
Hilaritatem ab ægris quam vis,
Qui solus das
Eam ipsam, quam jubes.

ELOGIUM XXXVII.
ARCHISYNAGOGI FILIAM IN
VITAM REVOCAT.

Matth. 9. Marc. 5. Luc. 8.

*Ecce Princeps unus
accessit, & adorabat
eum, dicens:*

*Domine filia mea
modo defuncta est.
Abjecerat enim se
ad pedes Christi,
quem, utpote synago-
ge metuens, declina-
verat habiturus.
Major amor mino-
rem pellit, & thorace
propior pellit.*

*Sed veni, impone
manum tuam super
eam, & vivet.*

*Per impositionem
manuum curatur
ab Apostolo Spiritus
Sanctus.*

*Manus enim tua fe-
cerunt me, & plas-
maverunt me to-
tum in circuitu.
Et surgens Iesus si-
quebatur eum.*

Synagogæ caput ad Christi pedes abiecitur;
Et à Christo sibi male ominetur exitium Synagogæ

Jayro initium vitæ, mors filiæ
Jam non Princeps, quia totus pater,
Calamitatis suæ memor, dignitatis profus oblitus

Quem felix neglexerat, adorat miser.
In trahendis ad Deum hominibus
Omnipotentia ærumnarum hæc est.

Multi perimimur beneficiis, beamur pœnis.
Periclitantis filiæ amor
Zelum omnem percuntis legis excussit.

Nota tamen imperii genium vel in rogante.
Præscribit summo Medico modum curationis:

Jubet illum salutem deferre
Cum possit mittere,
Et impositione manuum

Spiritum non tam reddere, quam mutare.
Peritissimus legis interpret

Ad aures suas revocat auctorem Naturæ,
Sciens iis solum à digitis probe refici hominem,

A quibus primum est factus.
Miserationum bajulus non lassatur itinere;

Datus beneficium accepturi celeritate festinat;
illum ipsum, quem sequitur passu, præit affectu;

Hæmor-